

Svar (15/12 03)**Finansministeren (Thor Pedersen):**

Regeringen har ikke skiftet kurs i spørgsmål vedrørende Stabilitets- og Vækstpagten.

Fra dansk side har vi under hele forløbet lagt vægt på, at der skulle findes en forhandlingsløsning, der kunne bidrage til at løse sagens substans, det vil sige Tysklands og Frankrigs budgetproblemer og det forhold, at de offentlige finanser ikke er i overensstemmelse med Traktaten og Stabilitets- og Vækstpagten.

ECOFIN vedtog den 25. november 2003 konklusioner vedrørende de offentlige budgetunderskud i Tyskland og Frankrig. ECOFIN's konklusioner indebærer bl.a., at Tyskland og Frankrig forpligter sig til at bringe deres budgetunderskud ned under 3 pct. af BNP i 2005, idet Tyskland for at nå dette mål anbefales at reducere sit strukturelle underskud med 0,6 og 0,5 pct. af BNP i hhv. 2004 og 2005, mens Frankrig anbefales at reducere sit strukturelle underskud med 0,8 og 0,6 pct. af BNP i hhv. 2004 og 2005. Endvidere anbefaler konklusionerne, at Tyskland og Frankrig fortsætter budgetkonsolideringen i årene efter 2005 med henblik på at opfylde den mellemfristede målsætning om budgetter tæt på balance eller i overskud og på igen at sikre en faldende offentlige gældskvot.

Danmark, Sverige og Storbritannien havde – da landene ikke deltager i euroen – ikke stemmeret m.h.t. disse konklusioner, som blev vedtaget af eurolandene.

Danmark og en række andre lande havde hellere set, at anbefalingen var blevet givet med henvisning til Traktatens artikler. Danmark støttede Kommissionens anbefaling og stemte på linje med en række andre lande for beslutningerne vedrørende Tysklands og Frankrigs utilstrækkelige efterlevelse af ECOFIN's henstillinger (Traktatens artikel 104.8). Danmark havde ikke stemmeret m.h.t. beslutningerne om at give Tyskland og Frankrig et konkret pålæg (Traktatens artikel 104.9). Der var ikke kvalificeret flertal for Kommissionens udkast til beslutninger vedrørende både artiklerne 104.8 og 104.9.

Regeringen er af den opfattelse, at indholdet af ECOFIN's konklusioner – der næsten svarer til Kommissionens anbefaling – udgør en efter omstændighederne acceptabel forhandlingsløsning, der tager højde for Tysklands og Frankrigs aktuelle økonomiske problemer. Det er positivt, at Tyskland og Frankrig selv har bundet sig til at få deres budgetter på rette spor. ECOFIN kon-

kluderede, at man kan vende tilbage og træffe beslutninger om pålæg til Tyskland og Frankrig, hvis landene ikke lever op til de forpligtelser, som de har påtaget sig i kraft af konklusionerne.

På baggrund af et dansk forslag vedtog ECOFIN endvidere med enstemmighed fremadrettede og principielle konklusioner om de offentlige finanser i EU. Disse konklusioner lægger bl.a. vægt på vigtigheden af budgetter tæt på balance eller i overskud i gennemsnit over årene, sikring af de offentlige finansers langsigtede holdbarhed samt ligebehandling af alle lande i gennemførelsen af Pagtens bestemmelser og styrket overvågning for at opnå disse mål. Konklusionerne bekræftede endvidere, at Stabilitets- og Vækstpagten stadig står ved magt.

Formålet med Stabilitets- og Vækstpagten er fortsat at sikre sunde og holdbare offentlige finanser som forudsætning for stabil ikke-inflationær økonomisk vækst og høj beskæftigelse. Reglerne i Traktaten og Stabilitets- og Vækstpagten er rationelle og fleksible, når de bliver overholdt i gode og dårlige tider. Herunder har Stabilitets- og Vækstpagtens mellemfristede målsætning om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud i gennemsnit over et konjunkturforløb især til formål at sikre, at landene som minimum kan lade de automatiske stabilisatorer virke og klare normale konjunkturudsving, uden at det faktiske budgetunderskud overstiger 3 pct. af BNP. Reglerne er endvidere et udmærket og pragmatisk minimumskrav til en finanspolitik, der er holdbar på lang sigt.

I forhold til spørgsmålet om store og små lande er der ikke traktatmæssige fortilfælde, der umiddelbart kan sammenlignes med. Afgørelserne i ECOFIN ventes at have dannet præcedens for, hvordan tilsvarende situationer, som EU ikke har stået i før, vil blive håndteret i fremtiden for både store og små lande. Det bemærkes, at det kvalificerede flertal bag beslutningerne omfattede både små og store lande.

Spm. nr. S 1060

Til finansministeren (2/12 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Har den seneste udvikling i EU påvirket regeringens intentioner i positiv eller negativ retning i forhold til at sætte ØMU'en til folkeafstemning igen?«